

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а: місяць . . . 170 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подвійне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щина). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає злише
на попереднє застереженє.—
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають-
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланим» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Літер. Наук. Вістник про українсько-руський університет у Львові.

(×) В книжці за вересень с. р. п. Михайло Лозинський в статі „З австрійської України“ заговорив між іншими і про укр. руский університет у Львові, а позаяк покликуює ся і на „Руслана“ і то невірно, то не можемо оставити сеї справи без поясненя.

П. Лозинський зазначає, що справа укр.-рус. університету стала „на мертвій точці“ і всі заходи рушити з неї, не дали поки що ніяких результатів. Висші власти (міністерство просвіти) в інтерпретації відповідних законів (властиво „найвисших постанов“) стали на боці тих університетських властей, що хочуть зберегти польський характер львівського університету і тому йти дорогою апеляції до тих висших властей далше не можна. Остає ся, пише п. Л. „або послухати ради Олександра Барвіньського, даваної стільки разів в „Руслані“ аби примирити ся з обставинами й заняти ся поки що фабрикацією (се вислов прямо невідповідний) доцентів-Українців, доти, доки число їх не стане на стільки поважне, що заїмпоує польско-австрійському правительству і воно під тим вражінєм дасть для української мови український університет — або здобувати права для укр. мови на теперішнім університеті й на окремий український університет таким шляхом, яким ішла боротьба за чеський університет у Празі або йде за італійський університет у південнім Тиролю та Істрії.

Сеї перший шлях (значить підготовляти, або як п. Л. висловлює ся, фабрикувати руских доцентів), по єго думці се квієтизм для загалу молодіжи (отже наукова праця се квієтизм, а барикади і явчниця — се робота і жите!) і серед наших обставин — сервілістична гімнастика спини для тих одиниць, які мали би доставити в будучности той імпонующий контингент доцентів. Людий богатих, які могли би віддати все жите науці, не дбаючи про хліб, серед нашої суспільности нема, отже треба би приготовляючись до доцентури, користати із стипендій, а коли зважити, яких треба кваліфікацій задля шовінізму теперішнього і задля трудностей габілітації на львівськім університеті, що би пройти той шлях до кінця, то стане я-

сно, що ті одиниці по думці п. Лозинського, що зуміють пройти сей шлях, не мати муть для нашого національного життя ніякої вартости, хиба in minus. Але й тоді ще було би далеко до укр. університету, бо відмова укр. жаданям з боку правительства спричинена не браком укр. учительських сил а часто націон. політ. мотивами. Задлятого акад. молодіж укр. яко колективна одиниця не піде тим шляхом бодай ще тепер, каже п. Л.

Передовсім годить ся тут зазначити на сі виводи п. Л., що власти університетські львівські доперва від т. зв. седесії почали так завзято виступати з польським характером львівського університету і так строго інтерпретувати відомі найвисші постанови що до польського язика в університеті і до того ще виднали виразне потвержене сеї інтерпретації з боку міністерства просвіти, коли тимчасом давнійше деколи не так строго держали ся інтерпретації. Одначе і се зазначити треба, що навіть при так строгім обставаню за польським характером університету, можуть на основі тих найвисших постанов Русини габілітувати ся і викладати укр. рускою мовою на львівськім університеті. Тимто ми і дораджували і дораджуємо, що би молоді люди користуючи ся стипендіями підготовляли ся до руских доцентур. П. Лозинський думає, що они пройшовши сей шлях, не мати муть ніякої вартости для нашого національного життя хиба in minus, що сей шлях є квієтизмом і сервілістичною гімнастикою. Миж навпаки думаємо, що нема иншого шляху до професури, лише наукова праця і на єї основі габілітація на доцента.

Сею дорогою ішли всі народи, котрі бажали утворити свій університет, сею дорогою ішли і добили ся свого університету Чехи. П. Лозинський або не зрозумів того, що свого часу в сій справі було писано в Руслані або забув се і хибно вказує молодіжи академічній двоякий шлях — або дораджуваний п. Ол. Барвіньським шлях, фабрикації (се вислов п. Л-го) доцентів або такий шлях, яким пішла боротьба за чеський університет в Празі. Тимчасом шлях вказуваний п. Барвіньським є той сам, яким пішли Чехи до осягнення свого університету в Празі і п. Барвіньський подав сю раду лише на основі поради даної бувшим міністром Резеком. Коли іменно словінська депутація (з Слав. Клюбю, а з нею був тоді і п. Барвіньський) пішла до міністра просвіти

о засновинє словінського університету в Люблянї, др. Резек, тоді ще секц. шеф, в розмові з сею депутацією висловив ось які памятни слова: „Коли хочете мати свій університет, поступайте так, як ми се робили. Ми на німецькім університеті в Празі підготовили 60 своїх доцентів, а тоді зажадали розділу університету на німецький і чеський“. А треба ще додати, що Словінці тим скорше могли думати про здійсненє свого бажаня (заснованя слов. університету в Люблянї), позаяк крайньский сойм давнійше вже ухвалив пів мільона зр. на університет, а цісар при одній нагоді виразно прирік Словінцям заснованє для них окремого університету. І се ще зазначити треба, що Словінці мають також певне число готових доцентів в Граці, в Загребі, у Відні, котрі в потребі готові перейти на словінський університет.

(Конець буде).

З подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Єрусалим 20. IX. 1906.

Вже біблія згадує, що Йордан був скорше, як Мертве море. Де нині море, була колась долина вкрита лісами, лісне поле, повне пропасти та підземних печер, а ту країну мовби другий рай, вибрав собі Лют, на оселю, як каже книга „Генезіс“. В тих печерах губив ся Йордан, всякав в землю, а часть води переміняла ся в пару, каже французский учений Guérin в творі: „La Terre-Sainte“. Під землею збирала ся вода довго і мулила ями, аж вкінци не могла удержати ся тонка поверхня, тай запала ся разом зі всіми оселями: Содома, Гомора, Адама, Себоім і Сеґор, які вчисляє „Генезіс“. Підземні озера були глибоко, длятого по заваленю землі, могло зеркало нового моря так низько утворити ся, бо аж 394 м під зеркалом Середземного моря. Подібну прояву будемо може колись оглядати пр. в Країні, де також в горах Красу пропадає богато рік і потоків в підземних печерах. Бути дуже може, що і они стікають до якогось підземного озера, так що не є виключена можливість утвореня такого „Мертвого моря“ в Европі.

Помимо сего, що велика скількість води впадає що день до Мертвого моря, зеркало єго тільки незначно змінє ся, то спадає, позаяк сонічний жар і склад хемічний спричиняють сильне парованє

Мертве море не має ніякого впливу, а геологи відкинули вже давно припущення, що воно мало яке будь-яке з Червоном морем, позаяк Червоне море лежить значно вище.

Для тих, що з Мертвим морем ближче зазнали ся, не було оно страховищем. Навіть Мойсей і Йозуе звали єго найславнішим морем, морем пустині (Генезіс, а о. Голіховський згадує в «Листах з Єрусалима», що пророки називають се море східним, а інші писателі морем асфальтовим (Judenpech) і йорданським. Жидівські пророки не були би давали єму прикмети «найславніше», если би були мали до него відразу, а оно було би для них страховищем.

Багато учених і мореплавців не днями, але тижнями, перебували на Мертвим морю, бо хотіли пізнати признаки сего одинокого на світі моря. В новітніх часах Ірландець Costigan їздив п'ять днів по Мертвим морю, але дістав пропасницю і помер в Єрусалимі. Англіїці і Американці днем і ночью кілька тижнів їздили по с'ім морю, 1864. р. розсліджувала єго французка виправа наукова, якої член М. Ляртель дослідив, що вода має в собі крім великої кількості соли, еще хлорк, бром і магнезію, які мають спиняти розвій органічний, але не виключати.

На доказ, що воздух тут крім вогкості не забійний, як доси тверджено, нехай буде се, що ми всі чули ся здорові мимо півгодинної купели і кілько-годинного побуту, та що всі наукові експедиції мимо ціломісячного перебування в тім воздуху, вертали здорові. В творі «Eine Orientreise» з 1881 р. каже бл. п. престолонаслідник Рудольф, що видів на філях сего моря пеліканів, які кормлять ся рибами, а над берегом гієни і шакалі, а інші знова подорожні виділи, як птиці сідали на воду, зануряли ся на хвилю, а відтак злітали. Чи еще більше треба, щоби Мертвому морю повернути назад назвище дане Мойсеєм і Йозуом, які певно лучше знали се море, від нас. Кудя повести оком, всюда околиці менше або більше нам знані з назвищ. Край сей в давнину замешкували племена старокананські, між якими найчастійше згадує ся Єбусеїв, Фенікіян і Філістинів. Канаан означає долину. На долинах і рівнинах управляли они рілю і звали ся Феллаги, подібно як в Єгипті зовуть селян, а прочі занимали ся торговлею. Ті Феллаги мають багато схожості з єгипетськими, бо ношею і будовою тіла майже зовсім подібні.

Ім позавидували добробиту інші племена і прийшли через Йордан, щоби заволодіти сею країною. З Авраамом прийшли Євреї с. є «тогочіні», бо рушили знад Євфрата та відобрали землю спокійним жителям, а їх обернули в невільників. Та Євреї (Hebrei) не довго тішили ся панованєм. Багато інших племен панувало над тим і над сим краєм.

(Дальше буде).

Заява соціялістів

при другім читаню комісійного предложеня виборчої реформи.

Речник соціялістів пос. др. Адлер, пригадує на початку своєї промови, що

в часі тринадцяти місяців загальне право голосованя перебуло дорогою від академічної заяви більшости в користь засади аж до свого здійсненя. Вчашне голосованє було історичним фактом в тім змислі, що парламент, можна сказати, в своїй цілости заявив ся за реформою. Соціяльні демократи глядять на сю еволюцію з гордощами і вдоволенєм, бо они були прапорщиками рівного права в часі, коли оно уходило за божевіле, або чоловіколюбне, ідейне помішанє розуму політичних фантастів. Однак ми знаємо, що ся політична конечність робітничого стану побідила лише тому, що она стала разом конечностию сеї держави і всіх народів. Нема дурнійшої бесіди, як говоренє про тероризм з долу, та про заляканє в горі. Раз кажуть, що правительство капітулювало перед улицею, то знов, що прихильники реформи стали невільниками династії — чиж се не глупе (!) Жаден терор не входив тут в гру, жаден натиск не поміг, а внутрішня льогіка і необхідність положеня.

За подробиці предлежачого закона, соціялісти мусять відсунути від себе відвічальність. Цілий ряд хиб має сей закон. Право голосованя не буде загальне, доки половина населеня є виключена. Ми заступаємо ся зовсім на правду і з цілим натиском за правом жінки до політичного заступництва. Та навіть і для мужчин не хочуть завести загального права голосованя а я поновлюю протест против стісненя виборчого права однорічним осідком. Всякі виїмкові постанови для Галичини, клеймо сеї виборчої реформи, значать стілько знасилья над руским народом, політично найслабшою нацією. Однак було би нерозумом, колиб з озлобленя против сего знасилья з причини бажаня, щоби подати Русинам повне право, не уділено ані Русинам, ані також другим народам жадного права. Так покривдженем не є жаден народ розділом мандатів, щоби не міг мимо сего черпати жерело живогности з сеї виборчої реформи. Те, що ухвалила комісія виборчої реформи є так, немов би невідмінне і сила соціяльних демократів не вистарчає, щоби здобути справедливий поділ. Також у виборчій ординації находить ся цілий ряд скомплікованих постанов, які явно засвідчають про недовірчивість, яка існує против виборчого права люду, а які зродило тільки бажанє, ділати спиняючо і особливо агітацію після можности обмежити. Тут правдоподібно буде можливим, перевести деякі поправки і усунути найгірші річи.

Соціяльні демократи не є прихильниками виборчого примусу, они уважають єго в єго наслідках за реакційну інституцію, яка спосібна довести до сего, що політично непорушні, зацофані елементи стануть рішати політичну борбу. Однак коли думають, що примус голосованя є щось такого, що спеціально соціал-демократам закладає петлю на шию, то ті находять ся в блуді. Соціална демократія перебула гірші условини борби, чим виборчий примус. Певно, що гірше було вести борбу в той час, коли робітника не допускано до урни, чим тоді, коли єго будуть гонити до тої

самої урни. (сміх, потакуваня соціялістів).

Сторонництво бесідника обмежить ся при другім читаню на поставленю тільки кількох внесень в найважніших справах, де розходить ся або о важку засаду, або де видніє можливість перепертя якогось поліпшеня. Та як скромним та поздержливим буде змаганє соціалної демократії до позитивної поправки виборчої реформи, то так само енергічною і беззглядною она буде в обороні виборчої реформи против всякого єї погіршеня. Противники не відкладають оружя і треба аж до послідної хвилі мати ся на бачности, щоби не допустити до заведеня плюральности виборів. Плюральна система значить не лише погіршенє і скривленє реформи, але прямо єї зіпсованє і знищенє. Нехай кождий затамить собі те, що без рівности голосованя в Австрії не буде жадної виборчої реформи (гучні оплески соціялістів).

Противники виборчої реформи за-презентували ся вчєра як не дуже численна армія. Однак не можна не доцінювати завзятість і невсипучість тих панів, яких нахил до тероризму і до тероризованя в місцях, які є далеко чутливіші на терор чим ся палата. Не можна не доцінювати їх традиційну хитрість, їх штуку панованя дрібними, але без всякого згляду дібраними средствами. Ми, заступники люду є в політиці еще зовсім невільниками моралі і чесноти. Ті пани і гнобителі народів з діда прадіда стоять понад всяку мораль, понад всяку чесноту, они завсїгди беззглядно і без грижі совісти та скрупулів піднесли до єдиної максими те, що називають своїм правом панованя (живі признаня соціялістів), а якою найнужденнійша і найвироднійша проява має покінчити ся в наслідок виборчої реформи. Не можна не доцінювати тих панів, а тоді виборчу реформу можна буде тим скорше довести до кінця. Хочемо мати таку палату, щоби людови була подана можність до нової державної будівлі, хочемо мати можність на місце дотеперішного безіменного «щось», яким є теперішня державна рада, на місце тої мішанини божевіля і історичного злочину, завести нове житє, новий світ, який поведе наради до культури і свободи (оплески і брава).

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. Ві второк: руско-кат. Стахія, Наркиса; римо-кат. Станислава К. — В середу: руско-кат. Косми і Дамяна; римо-кат. Серафина.

— Вечерок львівського «Союла», який відбув ся вчєрашньої неділі в новій салі гімнастичній, був під кождим зглядом удачний. Вечерок розпочав ся півгодинним відчитом проф. Боберського про значінє руханки. Тема ся, хоч на око видає ся сухою, оброблена совісно і ясно, а виголошена з поетичним запалом, дуже завяла слухачів, які нагородили прелегента рісними оплесками. Потім слїдували хоральні точки гарно виведені міш. хором Читальні «Просвіти» з жовківського передмістя, переплітані гімнастичними вправами, декламацією п-ї Будзиновської Франкового «Беркута» і грою на цитрі п. Утриска. Вечерок скінчив

ся відспіванєм «Маршу Соколів» і тревав близько дві години. Сая була заповнена публікою.

— **Про могилу Тараса Шевченка.** П. В. Науменко, редактор „Кіев. Стар.“ подає в „Раді“ звіт із опорядження могили Т. Шевченка коло Канева. По короткім вступі, в яким подано між иншим, коли і де опівіщувано складки на могилу Шевченка, пише ш. автор:

Коли весною 1861 р. порішено було поховати поета на березі Дніпра, то для сего обрали місце біля г. Каніва на землі, що належала до города. Побратим покійного поета, Варф. Григ. Шевченко, клопоть землі — $\frac{1}{2}$ десятини — не купив тоді у города, а тільки наняв у довгоречинцеву аренду. Тодіж, після похорону, над домовиною насипано високу могилу і на ній поставлено великий дерев'яний хрест. Проїшло чимало часу; доглядати могилу не було кому, через те вона осунулась, хрест упав, а біля негородженої могили паслась скотина сусідних селян, і нищила навіть ті дрібні ростви, що були коло могили. Так було до 1882 року. Серед прихильників поета виникла думка опорядити его могилу, зібрано було грошей (6.000 карб.) і офіційального властителя могили, В. Г. Шевченкова, уповажнено було розпочати сю справу. На протязі кількох років ішла робота, з деякими перешкодами, але до 1888. року все було зроблено: насипано високу земляну могилу, на якій поставлено високий гарний чавунний хрест і огорожено его залізними кратами; біля могили збудовано хатку для сторожа із світлицею для відвідуючих а всю садибу огорожено дерев'яною огорожею. З тогож часу при могилі постійно служить сторож. Проминуло ще кілька літ. В. Г. Шевченко вже постарів ся і міг померти. Треба було подбати про те, що буде з могилою на далі. Порішено було той кліпоть землі, що арендовано від г. Каніва, придбати у приватну власність, щоб після смерті В. Г. Шевченка була така особа, яка могла офіційально клопотатись про могилу. Таким чином з початку 90-их років могилу набуто у приватну власність тої особи, яка володіє нею і тепер. За весь сей час з приватної ініціативи і на приватні кошти збудовано ще дві світлиці для привіших, поновлено огорожу навкруги садиби. Але стало видно, що добре поставити справу з могилою можна тільки тоді, коли площу садиби поширять ся, щоб можна було на ній насадити садок, коли на самій могилі збудує ся міцні камінні сходи, а не такі дерев'яні, як от тепер, що за кілька років зовсім погнило; коли з берега Дніпра на гору спорудить ся добру дорогу, замість теперішньої стежечки та незручної кругової обїздки; коли, вперші проведе ся на гору водопровід. Таким чином виходить, що коштів для всего сего треба не мало і без громадської запомоги обійти ся неможливо.

Коли до мене почали надсилати добровільні жертви на опорядженє могили Т. Г. Шевченка, то насамперед порішено клопотати ся про те, щоб поширити садибу і збудувати добрі сходи на могилі. За допомогою д. Гулака, який дуже багато клопотав ся про те щоб поширити садибу, пощастило придбати від канівської городської управи для могили чималий клопоть землі (більше 4 десятини разом із спустом до Дніпра) на таких умовах: властитель сї землі не мають права нікому її продавати і мусять на рівній площі засадити дерева. З осени року 1905. почали садити дерево. Дякуючи тому, що посадкою рощин ласкаво згодив ся заправляти А. К. Мицук, а казенне лісництво через дд. Гр. Калашника та І. Стебловського дозволило вислати рощини дурно, вся робота коштувала дешево. Весною сего року посажено більш 8 тисяч рощин по плану в рівчаках, виготованих по нівеліру. Вся ся справа коштувала 137 карб. 15 коп. Щоб захистити сї рощини від скотини, що пасе ся навкруги, треба було стару огорожу перенести на нове місце і на се витрачено 15 карб. За минуле дощеве літо всі рощини добре прийняли ся і можна спо-

діватись, що вони рости муть і далі. Ще торік дерев'яні сходи на самій могилі так підгнили, що по них уже трудно було виходити на могилу. Треба було подбати про те, щоб збудувати нові сходи, які моглиб держатись столітя. Вважаючи на се, порішено було на рік відкласти мурованє нових сходів, а поки що полагодити хоч трохи старі сходи. Порішено так зробити з тою надією, що за рік придуть нові жертви, бо зразу стало видно, що на будівлю великих, коштовних сходів тих грошей, які зібрано, не вистарчить. Через те, що сподіванки на те, що нові жертви придуть, не справдили ся, довело ся в сїм році зробити те, що було можна. А саме: з каміня зроблено фундамент для сходів, для чого довело ся збудувати глибоко в могилі три камінні стіни завширки в 1 сяжень; на сих стінах положено бальки; потім по всій довжині сего фундаменту зроблено бетонну основу, на яку треба булоб покласти гранітні плити, але через те, що грошей на се не вистарчило, довело ся тимчасово покласти дерев'яні сходи. Вся ся робота, для якої довело ся забрати майстрів з Києва, обійшла ся 512 карб. 28 коп. Найбільше коштувала приставка матеріялів по дуже важкій дорозі. Таким чином всего витрачено на посадку рощин, на будованє сходів 664 карб. 43 коп.; зібранож було грошей 474 карб. 55 коп. Таким чином не вистачило заплатити навіть за те, що уже зроблено, 189 карб. 88 коп.

Подаючи се справозданє про упорядкованє могили, вважаю за обовязок зауважити землякам, що на черзі, як видно з того, що сказано попереду, стоїть багато роботи: замість теперішних дерев'яних сходів збудувати гранітні, провести на гору добру дорогу, а також зробити водопровід. Все се вимагає таких коштів, яких не можна добути без допомоги громадянства. — *В. Науменко.*

— **Учитель для Парани.** Пошукує ся для рускої громади в Прудентополіс, в краю Парана, в державі Бразилії в полудневій Америці, кваліфікованого учителя Русина, котрий би потрафив провадити руску школу народну о чотирьох класах міських і котрий також потрафив би запровадити хор, як також і учити музики на смичкових і дутих інструментах. Порозуміти належить ся з о. Шкирпаном в Прудентополіс. Адреса слідуєча: Brasil—Parana—Sud America — Colonia Prudentopolis. Ilmo Senhor, Padre Marciano Szkyrpan, Missiõnao dos Ruthenos em Prudentopolis. Лист належить рекомендовати (коштує 50 сот.). — *Т. Ревакович* у Львові ул. Куркова 13.

— **Вістки з закорд. України.** Оводі — як звісно — відбули ся збори студентів-Українців київського університету, на яких ухвалено внести до університетських властей меморіал в справі крєованя кількох українських кафедр. На тім меморіалі — як доносить київська „Рада“ — підписало ся доси поперх 900 студентів. — В Катеринодарі арештовано редактора часовиси „Кубань“ Филипова.

— **3 Товариства вакаційних осель.** Товариство вакаційних осель замикає другий рік своєї діяльності. Подібно як в минулому році, була поміщена оселя і сего року в Миліваню посеред десятиморгового парку, який ВПреоєсв. митрополит Андрей відступив на цілі Товариства. Всіх оселянок було сего року 37, які провели чотири тижні серед прекрасної підгірської природи, та скріплені тілом і відсвіжені духом, вернули знова до книжки. Оселю відвідав в серпні ВПреоєсв. митрополит, а відвідини его полишили ся на довгий час милим спомяном в серцях дїтвори. Хоть як несподіваним був сей приїзд, то оселянки, знаючи, що тільки їх Високопреосвященству завдячують, що мають де перевести вакаційний час, висловили свою радість зложеним на борзі концертном в честь їх Ексцелєнції. Коли поглянемо на сесю, правда ще коротку — історію вакаційних осель, мусимо признати, що справді якась висша сила опікує ся нею. Оселя, се Товариство, яке не приносить ніякого хісна тим, що дають на неї свої датки, а прецінь для мало-

котрого товариства була так щедрою рука добрих людей, як для тов. вак. осель. За своїм улюбленим Архіпастиром пішли і інші, що зрозуміли вагу вак. осель, та підпомагаючи їх матеріяльно, творили справдешне діло милосердия. Ми ніколи не сподівали ся такого щедрого дару, який жертвували їх Високопреосвященство, даючи на цілі товариства суму 5.000 К на залізний фонд. Ся велика сума робить нас навіть несмілими зложити прилюдну подяку. Ми скажемо тільки: «Най Бог заплатить», а в тих словах містимо усі подяки, якими переповнені наші серця, серця цілого руского загалу, і щирі — невинні серця молоденьких оселянок, які до щоденних молитов долучували і молитву за свого найбільшого Добродія. Ми сказали, що примір їх Високопреосвященства заохотить і інших до щедрих дарів, і виділ почуває ся до милого обовязку зложити отсим прилюдну подяку усім Добродіям товариства. Правдивим «батьком» оселі був знова Впр. о. Бачинський, парох в Миліваню, котрий весь час посвячував оселі, дбаючи не лиш про те, щоби дїтвори нічого не бракувало, але і про те, щоби сї чотири тижні перебувала на селі, були не лиш здоровими але і приємними. Его то трудам завдячує Оселя, що мала завсїгди добре заосмотрену комору у всякі ярини, котрі добрий «батько» заздальєгідь засадив в просторім городі. Він і найблизші сусіди Миліваня, Впр. Оо. Шепарович з Колодївки, Вергановский з Вільшаниці і Левицкуй зі Стриганець не жалували своїх підвод, коли серед горячої праці в жнива, треба було привозити або відвозити оселянки чи то потрібні для нас річи. Рівнож складаємо прилюдну подяку Хв. Дирекції Народної Торговлі за дар 5 К та п'ятипроцентвий опуст на товарах. Виділ мусів дбати, щоби на оселі знайшли приміщення вправді немічні, але здорові діти, і тому мусів всіх стараючих ся о прийняє піддати строгим лікарским оглядинам. Сесю важну роботу, вимагаючу чимало часу, прийняв на себе безкорисно і дуже радо лікар дїточих недуг Впр. др. Василь Гукевич, за що ему виділ отсим складає сердечну подяку. Одною з найважчайших задач яку мусів розв'язати виділ то вигода самих оселянок. Треба було найти заряд, що було дуже трудним, бо молоде товариство не могло нагородити его так, як слід. В тім прийшли в поміч Пр. Сестри Служебницї, котрі, як і минулого року, зовсім безкорисно обняли заряд кухні і господарства, і сим дали новий доказ, як незвичайно хосенною є їх інституція для суспільности. За гроші мож дістати заряд, але за жадні гроші не мож дістати такого, яким був заряд Сестер Служебниць. Не лиш прийнятий обовязок сповняли они, але в ціле своє поведєне з дїтворю влвали они тільки тепла і любови, що можемо сміло сказати, що вповні заступали їм їх рідних, так, що при відїзді плакали оселянки за Сестрами як за своїми рідними мамами. Ся проява любови і влчности оселянок, най їм буде подякою, а Всевишній най сторицею заплатить їм їх труді і пожертвованє. Догляд педагогічний і цілку управу обняла і в сїм році Ви. п.на Софія Данчишинівна, хоть молоденька віком, але справдешна приятелька дїтвори, що уміла використати кожду хвилию, щоби ферії стали і хосенними і приємними. І їй сердечне „Спаси Біг“.

Дня 19. падолиста о год. 6-ій відбудуть ся збори Тов. вак. осель в салі „Рускої Бєсїди“. Виділ має надію, що загал і дальше буде інтересуватись товариством, а доказом сего нехай буде численна участь в загальних зборах. — *Виділ Товариства вакаційних осель.*

— **Примір до наслідуваня.** В понеділок дня 5. с. м. помер в Станиславові помічник при залізничних магазинах Семко Чайка — липаючи свому сповідникови о. Й. Процєви 2.500 К до диспозиції на добродійні цілі, — в першій мірі бурси. Честь памяти тихого а заслуженого патріота. — Земля ему пером!

— Підвищенє чесного на австр. університе-тах. Австрійське міністерство просвіти — як зачувати — робить приготування, щоб вже із слідуємим осіннім семестром підвишити плати, які вносять студенти за слуханє викладів. Висота підвищення ще досі точно не означена, але правдоподібно буде університетське чесне подвоєне бупім тому, що давна такса в висоті 1 злр. конв. монети не відповідає нинішнім обставинам. Мотивує ся також висшими універс. оплатами в Німеччині.

— Найліпша пора на робленє зрізів до ублагороднювання дерев і всіляких корчів овочевих є від падолиста до січня. Досвід поучив, що вчасно зроблені зрізи держать ся дуже довго і можна їх уживати навіть ще вмісяці цвітіння. Зрізи по відотненю ховає ся в темнім місці безпечнім від морозу, в пивниці або шопі або також де в порожнім інспекті та вкриває ся вогким піском, або просто лиш присипає ся землею. Камеральний лісничий Янів Сімчич, радить переховувати в слідуємий, як каже, вайліпший і найдешевший спосіб: Зрази з благородних дерев, зроблені у відповідній порі, застромлює ся у велику бараболю; дїрки до того треба зробити сухим кінчастим кусником дерева. Так позастромлювані в бараболі зрізи переховує ся в сухій безпечній від морозу пивниці; они держать ся дуже добре аж до літа і можна ними щепити навіть під кору. Коли би бараболя висихала або псовала ся, то треба єї змінити. В таку бараболю треба ще застромити дощину з написю, з якого рода суть зрізи.

— Репертуар руского театру в Бучачі.

Саля «Сокола». Початок о 7½ вечером. Білети продає торгівля п. Рогозиньского.

Ві вторник дня 13. падолиста замість заповідженої «Гандзі», виставить театр на загальне домаганє публики, другий раз оперу Ст. Монюшка «Галька», при співучасті військової оркестри 24. п. п. В ролі Антося виступять п. Гаєк.

В четвер 15. падолиста: на дохід «Шкільної помочи» «Запорожець за Дунаєм», опера в 3 дїях Артемовского і «Весіле при ліхтарнях», оперетка в 1 дїї Оффенбаха.

«Гандзя» піде на послідне представленє (18. с. м.) Опісля театр дасть в переїзді до Стрия лише 8 вистав в Станиславові.

— Репертуар міского театру у Львові.

В понеділок: «La Bestia».

Ві вторник: «Евген Оверін».

Други Соколи і Сокилки! Памятайте, що львівський «Сокол» збирає жертви на будову свого дому.

Телеграми

з дня 12. падолиста 1906.

Відень. Цісар повернув вчера з Вальзе до Відня.

Петербург. «Новое Время» доносить, що комісія побіжво обчислила кошти війни Росії з Японією на 1.870 мільонів рублів.

Капштад. Бюро Райтера доносить, що Трансвалець Ферейра і кількох інших Бурів змагає викликати революцію в Оранїї, Трансвалі і інших англійських землях полудневої Африки. Проти ворохобників вислано військо.

Оповіщенє.

Загальні збори товариства «Народний Дім в Бережанах» відбудуть ся дня 27. падолиста 1906. о годині 2-гій по полудни в сали «Наді» в Бережанах з слідуємим порядком дневним: 1) Справозданє касове. 2) Вибір Дирекції. 3) Евентуальні внески членів. Єслиб не вийшло ся на збори вимаганє статутом число членів, відбудуть ся того самого дня і в тім самім льокалі о годині 3-гій по полуд-

ни другі загальні збори і то без огляду на число присутних членів.

Бережани, дня 10. падолиста 1906.

От. Цар.

Мельник.

Торговельні і промислові вісти.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові

від 5. до 11. падолиста 1906:

	за 50 клг.
Пшениця	7.80—8.00 К
Жито	5.90—6.10 К
Ячмінь броварняний	6.70—7.10 К
Ячмінь на пашу	6.30—6.60 К
Овес	7.00—7.25 К
Горох до вареня	8.50—9.20 К
Горох на пашу	6.25—6.60 К
Бобик	6.00—6.25 К
Ленча	5.50—5.75 К
Конюшина червона	50.00—57.50 К
Конюшина біла	35.00—45.00 К
Конюшина шведска	60.00—70.00 К
Тимотка	20.00—24.00 К
Ріпак зимовий	13.25—13.50 К
Насіне льняне	11.25—11.50 К
Льнянка	11.00—11.30 К
Насіне конопл.	10.00—10.25 К
Хміль	95.00—100.00 К

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 10. і 11. падолиста: Др. Ст. Бохеньский з Тернополя, Кир. Малицкий з женою з Щирця, Мих. Чабак з Улазова, Ів. Чехович з Миколаєва, о. Колпачкевич з Гійча, М. Лісковацкий з Яворова, Бабяк з Дуліб, Ал. Царевич зі Сколя, Т. Преторіус з Ярослава, Дом. Попович з Якубівки, Ос. Мартинець з Пшеничник, Ом. Кобринский з женою з Тернополя, Йос. Зелібман з Новосілок сер., Г. Гуменюк з Коршева, о. Максим Калинич з женою з Жукотина, о. Ю. Барановский з Скоморох нових.

— Скарбник львівського «Сокола» має на продаж білети до фризера по низьких цінах. Провізія з білетів призначена на дохід «Сокола».

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк
Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійш зарадженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12.20*, 6.10, 1.40, 5.45, 9.05*
« Кракова	2.31*, 5.50*, 8.45, 1.30, 5.25, 8.40, 9.30*
« Підволочиск	7.20, 11.45, 2.20, 5.50, 10.30*
« Лавочного	7.29, 11.50, 10.50*
« Рави рускої	7.50, 4.50
« Станиславова	8.05
« Самбора	8.15, 1.50, 9.20*
« Яворова	8.18, 4.37
« Коломиї	10.05
« Ряшева	10.35

На Підзамче.

« Підволочиск 7.05, 11.30, 2.08, 5.35, 10.16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12.45*, 1.—*, 8.35, 2.45, 6.35*, 8.25, 10.05*
« Іцкан	2.51*, 6.15, 9.20, 2.40, 10.40*
« Підволочиск	6.20, 10.55, 2.21, 6.15*, 9.50*, 6.55, 6.—*
« Яворова	7.30, 2.30, 6.25*
« Самбора	8.55, 4.15, 10.51
« Станиславова	9.10*
« Белзці	10.45
« Ряшева	4.05
« Коломиї	3.30
« Рави рускої	7.25*, 11.35*
« Стрия	11.10*

З Підзамча:

« Підволочиск 6.32, 11.07, 2.32, 6.27*, 10.02*.

Примітка. Поїзди поспішні друквані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені зьвідкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсманя ч. 9.

Канцелярії товариств взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту

„Джістер“

перенесені зістали з днем 1-го падолиста 1906 з дому „Просвіти“

до власного будинку,

ул. Руска ч. 20.

(напротив церкви Успенія Пресв. Богородиці),

де займають три поверхи.

Товариство урядує що дня, крім неділі і сьвят, від год. 8. рано до год. 3. по полудни.

По год. 3 ій канцелярії товариства замкнені.

Каса для сторін отверта тільки до год. 2. в полудне.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. падолиста 1906.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.